

Sonbahar Güncesi

– HayrettinYazcı · 19 Aralık 2010

Anlatmaz hikayeni hayatın tek güncesi
İçinde düğümleir yolların en incesi

Dağılırsın günlere yıllara ve aylara
Hayallerin çarparken granit kayalara

Davet etsen geriye döner mi bir tek düşün
Olur mu yükselişi bu amansız düşüşün

Yürümek için değil gördüğün bütün yollar
Her özlemi bitirmez sana açılan kollar

Ayaza aldırılmazdın cebelleşirdin karla
En zorlu geçitleri aşırken vekarla

Şimdi sükut ediyor varlığın bir put gibi
Geçiyorsun kapımdan sessizce tabut gibi

Uzunca düşe yatıp göz kırpıp ara ara
Oysa ben gözlerimi yatırmıştım bahara

Bırakıp tek hediye bu gönül darlığını
Bir sırra esir ettin olanca varlığını

Aldırmam hiçbir şeye sormam gelip giden kim
Yol görsem yorulurum şimdi başka elemim

Dönmüyor bakışlarım gittiği yerde kalır
Ne yandan esse rüzgar bir iri dal kırılır

Yılları beklemekten yosun tuttu kabuğum
Gülümsüyor uzaktan sarışın çocukluğum

Hayrettin YAZICI